



Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

PEYGAMBER EFENDİMİZ (S.A.V.)'İN YÜCE VASIFLARI

*Esselamu Aleykum ve Rahmetullah
Eûzûbillâhîmine's-şeytânî'r-racim Bismillâhirrahmânirrahîm.
Vesselatu Vesselamu ala Resuluna Muhammedin Seyyidel ervelin vel abirin.
Medet Ya Resulullah, Medet ya Sadat-ı Ashab-ı Resulullah,
Medet ya Meşayihina, Şeyh Muhammed Nazım el Hakkani, destur.*

Gale Resulullah Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem fî mâ kâl, ev kemâ kâl

۲۹۰ - كَانَ إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ يَشُوصُ فَاهُ بِالسَّوَاكِ * (حم خ م د ن ه ط ح
قش ض د ر خر صف بر غ عن حذيفة)

290. “Gece kalktığı zaman ağzını misvaklardı.” Peygamber Efendimiz (s.a.v.) misvağı çok kullanırdı, sünnettir onun için misvak kullanmak. Her Müslümanın yanında bir misvak olması lazım Peygamber Efendimiz (s.a.v.) daima kullanırdı. Hem sevap kazanır hem dişleri sıhhatte olur hem sırf diş için değil de bütün vücut için faydalıdır.

۲۹۱ - كَانَ إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ لِيُصَلِّيَ افْتَتَحَ صَلَوَتَهُ بِرَكَعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ * (م
عن عائشة)

291. “Gece namaza kalktığı zaman namazına hafif iki rekât kılarak başlardı.” Yani Peygamber Efendimiz (s.a.v.) gece teheccüde kalktığı vakit ilk başta abdest namaz yahut şey iki rekât hafif hemen kılardı ondan sonra uzun namazlar, gece namazı uzun olurdu Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in.

۲۹۲ - كَانَ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ رَفَعَ يَدَيْهِ مُدًّا * (ت عن أبي هريرة)

292. “Namaza kalktığı zaman, ellerini uzatarak tekbir almak için kaldırırdı.” Yani tam kaldırırdı ellerini Peygamber Efendimiz (s.a.v.).

۲۹۳ - كَانَ إِذَا قَامَ عَلَى الْمِنْبَرِ اسْتَقْبَلَهُ أَصْحَابُهُ بِوُجُوهِهِمْ * (ه عن ثابت)

293. “Minberde ayağa kalktığı zaman ashabına karşı dönerdi.” Sahabeler de hep Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'e yüzlerini çevirirlerdi, oraya bakarlardı hutbe okurken minberde otururken.



Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-ı Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

٢٩٤ - كَانَ إِذَا قَامَ فِي الصَّلَاةِ قَبَضَ عَلَى شِمَالِهِ يَمِينِهِ* (طب عن وائل بن حجر)

294. “Namaza durduğu zaman sağ elini sol eli üzerine tutarcasına koyardı.”
Tutarak şey yapardı.

٢٩٥ - كَانَ إِذَا قَامَ اتَّكَأَ عَلَى أَحَدَى يَدَيْهِ* (طب د عنه)

295. “Kalktığı zaman ellerinden birine dayanırdı.” Yani kalkarken destek alırdı elinden öyle kalkardı. Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in bütün hal hareketlerini Sahabeler Radyallahu anhum bize aktarıyor ne güzel.

٢٩٦ - كَانَ إِذَا قَامَ مِنَ الْمَجْلِسِ اسْتَغْفَرَ اللَّهَ عِشْرِينَ مَرَّةً فَأَعْلَنَ* (ابن السنن عن عبد الله الحضرمي)

296. “Bir meclisten kalktığında yirmi kere istiğfar eder ve bunu açık olarak yapardı.” O mecliste, bize talimdir Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in bir istiğfar yapacak bir şeyi yok, masumdur Peygamber Efendimiz (s.a.v.) her hareketi bizi öğretsin diye, bize öğretsin diye bu şeyleri. Bir mecliste olunca tövbe istiğfar edip kırk, yirmi tane yahut ne kadar yapabilirseniz, yapılan bilerek bilmeyerek hatalar için.

٢٩٧ - كَانَ إِذَا قَدِمَ عَلَيْهِ الْوَفْدُ لَبَسَ أَحْسَنَ ثِيَابِهِ وَأَمَرَ عَلَيْهِ أَصْحَابَهُ بِذَلِكَ* (البغوي عن جندب بن مكيث)

297. “Kendisine yabancı heyetler geldiği zaman en iyi elbisesini giyerdi, ashabına da bunu emrederdi.” Bir heyetler gelir, Peygamber Efendimiz (s.a.v.) son zamanlarda çok gelirdi heyetler Müslüman olsun diye yahut bir iş için gelince yabancı heyetler onlara karşı güzel elbise giyer. Sahabelere de yani o Büyük Sahabeler Hazreti Ebu Bekir, Osman, Ömer Hazretlerine, Hazreti Ali Efendimize iyi giyip de onlara karşı gösteriş olsun diye.



Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

۲۹۸- كَانَ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ بَدَأَ بِالْمَسْجِدِ فَصَلَّى فِيهِ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ يُشْنِي بِفَاطِمَةَ ثُمَّ يَأْتِي أَزْوَاجَهُ* (طب ك عن أبي ثعلبة)

298. “Seferden döndüğü zaman ilk önce mescide gider, iki rekât namaz kılardı sonra Fatıma’ya” Fatma Hazretlerine kızı mübarek. “Daha sonra da hanımlarına giderdi.” Çünkü hepsi Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in evi de mescidin yanındaydı ilk başta mescitten başlar sonra Hazreti Fatma Anamıza gider ondan sonra hanımlarına.

۲۹۸- كَانَ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ بَدَأَ بِالْمَسْجِدِ فَصَلَّى فِيهِ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ يُشْنِي بِفَاطِمَةَ ثُمَّ يَأْتِي أَزْوَاجَهُ* (طب ك عن أبي ثعلبة)

299. “Seferden döndüğü zaman ehl-i beytinin çocukları tarafından karşılanırdı.” Çocuklar sevinirdi, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’i beklerlerdi de onlar karşılardı.

۳۰۰- كَانَ إِذَا قَرَأَ مِنَ اللَّيْلِ رَفَعَ طَوْرًا وَخَفَضَ طَوْرًا* (ابن نصر عن أبي هريرة)

300. “Gece okuduğu zaman sesini kâh yükseltirdi kâh alçaltırdı.”

۳۰۱- كَانَ إِذَا قَرَأَ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى قَالَ بَلَىٰ وَإِذَا قَرَأَ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ قَالَ بَلَىٰ* (ك هب عن أبي هريرة)

301. “E leyse zâlike bi kâdirin alâ yuhyiyel mevt”, ayetini okuduğu zaman “belâ” derdi. “E leysellâhü bi ahkemil hâkimiyn” ayetini okuduğu zaman da “belâ” derdi.” Bu Kur’an’da bazı ayetler var sual, soru gibidir de soru “belâ” dediği evet demektir yani Allah bu kıyamet suresinde “E leyse zâlike bi kâdirin alâ yuhyiyel mevt” sonunda “belâ” demek sünnettir. Ondan sorna “E leysellâhü bi ahkemil hâkimiyn” gene sorudur ona da evet, “belâ” derdi “E leysellâhü bi ahkemil hâkimiyn”. Onu demek sünenttri gene. Bu her yapılacak sünnet için ahir zamanda yaşıyoruz yüz şehit sevabı var Allah’ın izniyle.



Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

۳۰۲ - كَانَ إِذَا قَرَأَ سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى قَالَ سُبْحَانَ رَبِّي
الْأَعْلَى * (حم د ك عن ابن عباس)

302. “Sebihısme rabbikel a’lâ, ayetini okuduğu zaman Sünhâne rabbiyel a’lâ derdi.”

۳۰۳ - كَانَ إِذَا قَرَّبَ إِلَيْهِ طَعَامٌ قَالَ بِسْمِ اللَّهِ فَإِذَا فَرَغَ قَالَ اللَّهُمَّ ائْتِكْ
أَطْعَمْتَ وَسَقَيْتَ وَأَغْنَيْتَ وَأَقْنَيْتَ وَهَدَيْتَ وَاجْتَبَيْتَ اللَّهُمَّ فَلكَ الْحَمْدُ
عَلَى مَا أَعْطَيْتَ * (حم عن رجل من الصحابة)

303. “Sofra kurulduğu zaman; “Bismillâh” derdi.” Besmeleyle başlardı. “Yemeği yedikten sonra;” bu şeyi söylerdi; “Allâhümme inneke at’amte ve sekayte ve ağneyte ve akneyte ve hedeyte vectebeyte* Allâhümme fe lekel hamdû al âmâ a’tayte* derdi.” Yani Allah bizi yedirdin, içirdin kimseye muhtaç etmedin, hidayete vesile oldun Allah sana hamd olsun verdiklerine.

۳۰۴ - كَانَ إِذَا قَفَلَ مِنْ غَزْوَةٍ أَوْ حَجٍّ أَوْ عُمْرَةٍ يُكَبِّرُ عَلَى كُلِّ شَوْفٍ
مِنَ الْأَرْضِ ثَلَاثَ تَكْبِيرَاتٍ ثُمَّ يَقُولُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ
الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ آيُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ
سَاجِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ صَدَقَ اللَّهُ وَعْدُهُ وَنَصَرَ عَبْدُهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ
وَحْدَهُ * (مالك حم ق د ت ه عن ابن عمر)

304. “Bir gaza, hav veya umreden döndüğü zaman, yerin her yüksek tepesinde üç tekbir getirirdi. Sonra şöyle derdi” Yani geçtiği yerlerde böyle tepeler olur, onun üstüne çıkıp oraya da bereket olsun diye bunları Peygamber Efendimiz (s.a.v.) buyururdu 3 tekbir getirdikten sonra; “Lâ ilâhe illellâhü vahdehû lâ şerike leh* Lehül mülkü ve lehül hamdû ve hüve alâ külli şey’in kadiyr* Âyibûne tâibûne âbidûne sâcidûne li rabbînâ hâmidûn* Sadekallâhü va’deh* ve nasara abdeh* ve hezemel ahzâbe vahdeh.”



Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

۳۰۵- كَانَا إِذَا كَانَ الرُّطْبُ لَمْ يُفْطِرْ إِلَّا عَلَى الرُّطْبِ وَإِذَا لَمْ يَكُنِ
الرُّطْبُ لَمْ يُفْطِرْ إِلَّا عَلَى التَّمْرِ * (عبد بن حميد عن جابر)

305. “Yaş hurma olduğu zaman mutlaka yaş hurma ile yaş hurma olmayıp da kuru hurma olduğu zaman da kuru hurma ile iftar ederlerdi.” Hurmayla iftar etmek sünnettir, Peygamber Efendimiz (s.a.v.) yaş, taze hurma olduğu vakit onu tercih ederdi daha çok severdi. Olmadığı vakit tabi bütün sene bulunmaz o normal hurmayla onun için hurmayla iftar en iyisidir. Hurma bulunmasa suyla yahut zeytinle olur ama en makbulü hurmayla.

۳۰۶- كَانَا إِذَا كَانَ يَوْمُ عِيدِ خَالَفَ الطَّرِيقَ * (خ عن جابر)

306. “Bayram günü olduğu zaman (ecrin çok olması için) yolu değiştirirdi (gittiği yoldan dönmezdi).” Yani bir bayram namazına gidip de ondan sonra dönerken başka yoldan döner ki ecir daha fazla olsun.

۳۰۷- كَانَا إِذَا كَانَ مُقِيمًا اعْتَكَفَ الْعَشْرَ الْأَوَاخِرَ مِنْ رَمَضَانَ وَإِذَا سَافَرَ
اعْتَكَفَ مِنَ الْعَامِ الْمُقْبِلِ عَشْرِينَ * (حم عن انس)

307. “Mukim olduğu zaman” Yani yolculuk olmadığı vakit hazırda. “Ramazanın son on gününde itikâfa girerdi.” Peygamber Efendimiz (s.a.v.) mutlaka girerdi. “Eğer seferde olursa, gelecek yıl yirmi gün itikâfa girerdi.” Yani bu bir sene yapamayınca, yolculuklar olunca, bir şey olunca seneye onu telafi ederdi on gün değil yirmi gün itikâfa girerdi Peygamber Efendimiz (s.a.v.).

۳۰۸- كَانَا إِذَا كَانَ فِي وَثْرٍ مِنْ صَلَاتِهِ لَمْ يَنْهَضْ حَتَّى يَسْتَوِيَ قَاعِدًا * د
ت عن مالك بن الحويرث

308. “Namazını teklemek (vitr namazı) kılmak istediğinde ikinci rekâta oturmadıkça kalkmazdı.” Muhakkak iki rekâta oturup üçüncü de kalkacak, üç rekâta bir teşehhüd olmaz.



Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

۳۰۹ - كَانَ إِذَا كَانَ صَائِمًا أَمَرَ رَجُلًا فَأَوْفَى عَلَى شَيْءٍ فَإِذَا قَالَ غَابَتِ الشَّمْسُ أَفْطَرَ* (ك عن سهل بن سعد طب عن أبي الدرداء)

309. “Oruçlu oldukları zaman bir adamı yüksek bir yere çıkarırdı. O adam, güneş battı diye haber verdiğinde orucunu bozardı.” Tabi eskiden saatler yoktu, şey yoktu, bakıp da iftar ederlerdi, güneş batınca. O da yüksek tepede olunca belli oluyor, aşağıdan tepenin yahut dağın dibinde oturup da güneş öteki tarafta daha yüksektir güneş battı diyemezsen onun için Peygamber Efendimiz (s.a.v.) yukarıdan olunca belli oluyor güneş battığı vakit iftar ederdi.

۳۱۰ - كَانَ إِذَا كَانَ رَاكِعًا أَوْ سَاجِدًا قَالَ سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ* (طب عن ابن مسعود)

310. “Rükû veya secde de olduğu zaman; Sübhâneke ve bi hamdike estağfiruke ve etûbü ileyk, derdi.”

۳۱۱ - كَانَ إِذَا كَانَ قَبْلَ التَّرْوِيَةِ بَيَوْمٍ خَطَبَ النَّاسَ فَأَخْبَرَهُمْ بِمَنَاسِكِهِمْ* (ك ق عن ابن عمر)

311. “Arefeden bir gün önce cemaate hutbe okuyup hac ibadetini bildirirdi.” Yani nasıl yapacaklar ne edecekler onları gösterirdi, yapacakları şeyleri Peygamber Efendimiz (s.a.v.).

۳۱۲ - كَانَ إِذَا كَبَّرَ لِلصَّلَاةِ نَشَرَ أَصَابِعَهُ* (ك ت عن أبي هريرة)

312. “Namaz için tekbir aldığı zaman parmaklarını açardı.” Diyor Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem.

۳۱۳ - كَانَ إِذَا كَرَّبَهُ أَمَرَ قَالَ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ* (ت عن انس)

313. “Kendisini bir şey üzdüğünde; “Yâ hayyü yâ kaysûmü bi rahmetike esteğyü” buyururlardı.”



Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

۳۱۴- كَانَ إِذَا كَرِهَ شَيْئًا رَأَى ذَلِكَ فِي وَجْهِهِ * (طس د عن انس)

314. “Bir şeyden hoşlanmadığı zaman bu yüzünden belli olurdu.” Mübareğin merhametinden dolayı bağırıp, çağırıp; ne yapıyorsun ne ediyorsun demez ama yüzünden belli olurdu bu şeyi beğenmediği, Sahabeler de hemen anlardı.

۳۱۵- كَانَ إِذَا لَبَسَ قَمِيصًا بَدَأَ بِمِيَامِنِهِ * (ت عن ابى هريرة)

315. “Bir gömlek giydiği zaman sağdan giymeye başlardı.” İlk başta sağ giymek sünnettir.

۳۱۶- كَانَ إِذَا لَقِيَ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِهِ فَقَامَ مَعَهُ قَامَ مَعَهُ فَلَمْ يَنْصَرِفْ حَتَّى يَكُونَ الرَّجُلُ هُوَ الَّذِي يَنْصَرِفُ عَنْهُ وَإِذَا لَقِيَ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِهِ فَتَنَاولَ يَدَهُ نَاولَهُ أَيَّاهَا فَلَمْ يَنْزِعْ يَدَهُ مِنْهُ حَتَّى يَكُونَ الرَّجُلُ هُوَ الَّذِي يَنْزِعُ يَدَهُ مِنْهُ وَإِذَا لَقِيَ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِهِ فَتَنَاولَ أُذُنَهُ نَاولَهَا أَيَّاهُ ثُمَّ لَمْ يَنْزِعْهَا عَنْهُ حَتَّى يَكُونَ الرَّجُلُ هُوَ الَّذِي يَنْزِعُهَا عَنْهُ * (ابن سعد عن انس)

316. “Ashabından biri ile karşılaşır durduğu zaman, o ayrılmadıkça kendisi ayrılmazdı.” Yani kibarlığından, merhametinden Peygamber Efendimiz (s.a.v.) o insanın oradan gitmesini beklerdi, kendi çekilmezdi. “Ashabından birisine rastlayıp mübarek elini tuttuğu zaman, o elini çekmedikçe kendileri mübarek elini çekmezdi. Ashabından biri kendisine rastlayıp kulağına bir şey söylediği zaman, adam çekilmedikçe kulağını ondan çekmezdi.” Peygamber Efendimiz (s.a.v.) çok hassas insanlara güzel örnek, güzel davranan, nasıl yapacağımızı gösteriyor bunların binde birini yapsak yetere de artar bize Allah’a şükür.

۳۱۷- كَانَ إِذَا لَقِيَ الرَّجُلَ مِنْ أَصْحَابِهِ مَسَحَهُ وَدَعَا لَهُ * (ن عن حذيفة)

317. “Ashabından biri ile karşılaştığı zaman ona elini sürüp dua ederdi.” Okurdu kendisini.



Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

۳۱۸- كَانِ اِذَا لَقِيَ اَصْحَابَهُ لَمْ يُصَافِحْهُمْ حَتَّى يُسَلِّمَ عَلَيْهِمْ* (طب عن

جندب)

318. “Ashabı ile karşılaştığı zaman önce selam verirdi sonra musafaha ederdi.”

۳۱۹- كَانِ اِذَا لَمْ يَحْفَظْ اِسْمَ الرَّجُلِ قَالَ يَا اِبْنَ عَبْدِ اللهِ* (ابن السنى عن

جارية الانصارى)

319. “Kişinin ismini çıkaramadığı zaman ona; “Ey Allah kulunun oğlu!” Diye çağırırdı.”

۳۲۰- كَانِ اِذَا مَرَّ بِآيَةٍ خَوْفٍ تَعَوَّذَ وَاِذَا مَرَّ بِآيَةٍ رَحْمَةٍ سَأَلَ وَاِذَا مَرَّ بِآيَةٍ

فِيهَا تَنْزِيَةٌ لِلَّهِ سَبَّحَ* (حم م د ن ت عن حذيفة)

320. “Korku veren bir ayete rastladığında,” Yani Kur’an’da korku, cehennemdi şuydu buydu Allah Azze ve Celle’nin korkulu ayetleri var. “Allah’a sığınırđ. Rahmet ayetiyle” Yani güzel ayetler olunca; “karşılaştığında Allah’tan onu isterdi. Allah’ı tenzih eden Ayetle karşılaştığı zaman ise o’nu tesbih ederdi.” Subhanallah.

۳۲۱- كَانِ اِذَا مَرَّ بِآيَةٍ فِيهَا ذِكْرُ النَّارِ قَالَ وَيْلٌ لِّاهْلِ النَّارِ اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ

النَّارِ* (بن قانع عن ابى لىلى)

321. “İçinde cehennem anlatılan bir ayetle karşılaştığı zaman şöyle derdi; Vay cehennem ehlinin haline! Allah’a ateşten sığınırım.”

۳۲۲- كَانِ اِذَا مَرَّ بِالْمَقَابِرِ قَالَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالصَّالِحِينَ وَالصَّالِحَاتِ وَاَنَا اِنْ شَاءَ

اللّٰهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ* (ابن السنى عن ابى هريرة)

322. “Kabirlerden geçtiğı zaman” Şöyle buyururdu; “Esselâmü aleyküm ehled diyâri minel mü’minîne vel mü’minât* Vel müslimîne vel müslimât* Ves sâlihıyne ves sâlihât* Ve innâ inşâellâhü biküm lâhıkûn.* derdi.” Yani ey mümin, münineler, Müslüman hanımlar Müslüman beyler, Salih Salihalar selam olsun size bizim de sıramız geliyor diye.



Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

۳۲۳- كَانَ إِذَا مَرَضَ أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ نَفَثَ عَلَيْهِ بِالْمُعَوِّذَاتِ * (م عن عائشة)

323. “Ev halkından biri hastalandığı zaman ona Müavvizât’ı okurdu.” Yani Kul eûzü bi-rabbi'l-felak, Kul eûzü bi-rabbi'l-nas bunları okuyup üflerdi Peygamber Efendimiz (s.a.v.).

۳۲۴- كَانَ إِذَا مَشَى لَمْ يَلْتَفِتْ * (ك عن جابر)

324. “Yürüdüğü zaman sağına soluna bakmazdı.”

۳۲۵- كَانَ إِذَا مَشَى مَشَى أَصْحَابُهُ أَمَامَهُ وَتَرَكُوا ظَهْرَهُ لِلْمَلَائِكَةِ * (ه عن جابر)

325. “Yürüdüğünde ashabı önünde yürüdü. O’nun (Nebiyyi Zîşan’ın)” Hazretlerinin “Arkasını meleklerle bırakırlardı.” Yani Sahabeler önden giderdi arkasından da melekeler gelirdi.

Sadaka Resûlullah fî mâkâl ev kemâkâl

Lillahi Teâlel Fatıha

Şeyh Muhammed Mehmet Adil Hazretleri’nin
23 Haziran 2020 / 02 Zilkade 1441 Tarihli Hadis Dersi
Beylerbeyi Dergâhı